

פרשת ויצא

עבודת התפילה

פרשתנו פותחת בסיפור יציאתו של יעקב אבינו מבית אביו בבאר שבע על מנת ללכת לחרן לבית לבן הארמי, אחי אמו רבקה, לבקש אחר בת זוגו, אולם קודם הליכתו לחרן הטמין את עצמו בבית מדרשם של שם ועבר במשך ארבע עשרה שנה (ראה בבר"ר סח, ה) ועסק שם בתורה יומם ולילה.

יעקב אבינו נהג כן משום שידע היטב שהעיר חרן בכלל, וביתו של לבן הארמי בפרט, טמאים ביותר, וכדי שיצליח לשמור על קדושתו ולא להיות מושפע לרעה מהמקום אליו הוא הולך, עליו לעשות הכנה רבה, ולהתקדש בקדושה עליונה על ידי עסק התורה, וגדול כח התורה הקדושה להגן עליו מכל רע.

אולם גם בכך לא הסתפק יעקב, ומשהגיע כבר לחרן אמר: "אפשר עברתי על מקום שהתפללו אבותי ואני לא התפללתי?!" (ראה חולין צא, ב), ועל כן שב על עקבותיו וחזר לבית אל כדי להתפלל לה' שישמרהו ויצילהו מטומאת ביתו של לבן, וישוב אל בית אביו שלם בקדושתו כפי שבא, וכאמרו "אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך... ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלקים וגו'" (בראשית כח, כ-כא).

וכן אמרו חז"ל (ברכות כו, ב) שבאותו מעמד אף "יעקב תיקן תפילת ערבית", וכך היתה תפילתו: תיבבש ינחורה רשוחהו הליפאהמ אצאש ינרזעתש רמולכ (ט, חס ר"ב האר) "הרואל הליפאמ ינאיצותש" לבן מלא אור וקדושה כפי שבאתי לשם.

מהנהגתו של יעקב אבינו עלינו ללמוד, שכדי שנצליח להתגבר על חשכת ואפילת הגלות הקשה בה אנו שרויים, ולא להיות מושפעים ממנה לרעה ח"ו, ראשית כל עלינו להרבות בלימוד התורה הקדושה, ולקבוע כמה שיותר עתים לתורה. אולם לא די בזאת, ונוסף על לימוד התורה צריכים אנו להרבות עוד ועוד בתפילות ותחינות לה' שישמור ויציל אותנו ואת כל יוצאי חלצינו מכל הפגעים הרוחניים שעולמנו מלא מהם, ושנזכה להיות שלמים בקדושה כפי רצונו יתברך.

וזהו גם שהראה הקב"ה ליעקב אבינו בחלום "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו" (בראשית ב') כי סולם זה רומז על עבודת התפילה, שהיא הסולם המקשר ומחבר בין האדם לקונו.

